

Ændringsforslag Nr. 13

vedtoges uden Afstemning.

Ændringsforslag Nr. 14

vedtoges uden Afstemning.

Derefter sattes Lovforslaget som Helhed til Forhandling.

Korsgaard: Inden Lovforslaget forlader Tinget, vil jeg gerne gøre nogle Bemærkninger, der naturligvis i ikke ringe Grad maa referere sig til Udtalelser, der er fremsat under Lovforslagets Behandling her i Tinget.

Jeg skal da begynde med det for saa vidt mindst vigtige politisk set, dette af en vis personlig Karakter, nemlig med Hensyn til Opstilling af Kandidater, en eller flere i et Amt. Jeg har i ganske særlig Grad gjort mig til Talsmand for, at hvis en Gruppe af Vælgere ønsker andre Kandidater, end den officielle Repræsentation ønskede, burde de have Lov til med sædvanlig Virkning, som almindelige konservative Stemmer har, at stemme paa de paagældende. Dette har jo intet med den Sag at gøre, om der i et vist Amt er opstillet en eller flere, for hvis der ikke er Uenighed om, at man kun ønsker een, er der ingen, der kan tvinge Folk til at stille flere op. Om det Problem har jeg af gode Grunde ikke udtalt mig, for det har jeg ingen Indflydelse paa, men det er jo for saa vidt lidt beskæmmende, at naar man gaar ind i dette Problem og til en vis Grad gør det med personlig Baggrund, ved de paagældende meget ofte slet ikke, hvad der er Tale om, idet de paagældende, eventuelt den paagældende f. Eks. tror, at jeg har været opstillet alene i Skanderborg Amt gennem en Række Aar, hvad jeg jo aldeles ikke har. Det er altsaa beskæmmende, at selv Folk, der har siddet i denne Rigsdag i mangfoldige Aar, og som man skulde tro havde en vis Baggrund for at have Begreb om, hvem der egentlig er stillet op, hvordan det hele gaar til, viser sig intet Begreb at have derom. Og gaar det saadan med Rigsdagsmænd, som man kvalitetsmæssigt maaske ikke anser for de ringeste — en saadan Bedømmelse kan i og for sig være forkert —, er det da helt forstaaeligt, at den private Vælger højst sandsynligt ved endnu mindre om det.

Men jeg konstaterer altsaa, at det Problem, der i den Henseende ligger for, er ikke, om man er enig om at nøjes med en eller flere, men dette, at en Vælgergruppe ikke skal være afskaaret fra det. Nu har altsaa Spørgsmaalet faaet sin Afgørelse, om det skal jeg i dette Øjeblik ikke udtale mig mere.

Jeg vil saa i øvrigt gerne konstatere, at der i hvert Fald ikke gennem Ændringsforslag er tilkendegivet nogen Uvilje imod, at der skal være 4 Rigsdagsmænd til at bryde ud af et Parti for med Valglovens almindelige Virkninger at kunne danne et nyt Parti. Det er et Punkt af en vis Vigtighed. Jeg har selv været af den Mening, at 4 var lidt meget. Omvendt er jeg fuldkommen klar over, at det er helt urimeligt, at en skal kunne bryde ud og dog opnaa de Rettigheder, som det giver at anmelde et Parti. Der er jo ogsaa det ganske interessante, at vel er dette naturligvis juridisk holdbart, for det er jo praktiseret flere Gange, men om det er moralsk holdbart, herom er jeg i meget høj Grad i Tvivl. Det er i hvert Fald ogsaa en Kendsgerning — vi har jo Eksempel fra det samme Amt —, at een meldte sig ud og dannede et nyt Parti og tog de Fordele, der dermed fulgte, en anden, der ganske vist kun var en jævn Bondemand, meldte sig ogsaa ud af det Parti, han tilhørte, men han tog den Konsekvens, at han gik ud af Rigsdagen. Jeg maa tilstaa, at jeg synes bedst om den Maade, hvorpaa den paagældende, om jeg saa maa sige ganske jævne Mand handlede.

Maa jeg saa dernæst gaa over til det for mig i Situationen mest afgørende. Det var nogle af de senere Bemærkninger, som blev fremsat af det ærede Medlem Hr. Krag, og som jo egentlig mundede ud i, at man ved de kommende Valg, hvis man ikke var enig i Grundlovsforslaget, skulde stemme modsat det Parti, man normalt tilhørte. Jeg vil gerne have Lov til at spørge det ærede Medlem Hr. Krag, om det ogsaa gælder Venstremænd, der i givet Fald er Tilhængere af Grundlovsforslaget.

Jeg er naturligvis ikke i Tvivl om, at med den Fiffighed, som de fleste af os er i Besiddelse af, vil der kunne svares, at dem er der ingen af, men det ved jo ingen, og jeg maa da i hvert Fald hævde, at skal der være Mening i denne Udtalelse af det ærede Medlem Hr. Krag, hvad jeg for øvrigt ikke mener der er, saa maa det dog have den Konsekvens, at saa maa ogsaa Venstremænd, som er Tilhængere af Grundlovsforslaget, forlade Venstre og gaa over til et andet Parti, og det kan vel i Situationen vanskeligt blive andet end Det konservative Folkeparti, for Bondepartiet kan det jo ikke blive, paa dette Omraade er de lige saa kloge eller lidt kloge, om man vil, som Venstre er. Maaske er der en vis Sammenhæng imellem, at de paa dette Punkt ønsker at tage nogenlunde det samme Standpunkt. Men naturligvis mener jeg, at den Doktrin er forkert, som det ærede Med-